

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของผู้ปกครองเขตในเมืองและเขตนอกเมือง

สมมุติฐานของการวิจัย

การส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองและเขตนอกเมืองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 240 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือโดยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ แล้วสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอนคือ

- ตอนที่ 1. เป็นสถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน
 - ตอนที่ 2. เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- ลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3. เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานที่ผู้ปกครองให้นักเรียนทำเป็น
พิเศษ

ตอนที่ 4. เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน
จังหวัดอุบลราชธานีที่เป็นตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง โดยฝากจดหมายติดคอ นึก-
หมาย วัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้นักเรียน
นำไปให้ผู้ปกครองที่บ้านล่วงหน้า จำนวนผู้ปกครองที่ผู้วิจัย ได้ทำการสัมภาษณ์ทั้งหมด 180
คน สำหรับผู้ปกครองที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีส่ง
แบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ปกครองตอบด้วยตนเอง รวมผู้ปกครองที่ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด
จำนวน 233 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการงาน
และพื้นฐานอาชีพของผู้ปกครองเขตในเมืองและเขตนอกเมือง โดยการทดสอบค่าซี
(Z-test)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน

ผู้ปกครองมีนักเรียนในความปกครองเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่
อาศัยอยู่ในเขตในเมืองและเขตนอกเมืองเป็นเวลา 11-20 ปี ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
ร้อยละ 55.79 มีบุตร 3-4 คน เป็นส่วนมาก ร้อยละ 47.21 และ
ส่วนใหญ่ไม่มีเด็กในความปกครองคงมีบุตรของตนเองเท่านั้น ผู้ปกครองจำนวนมากที่สุด
ร้อยละ 59.66 มีบ้านและบริเวณบ้านเล็กน้อย

ตอนที่ 2

1. การส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

โดยสรุปแล้วผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการงานและพื้นฐาน
อาชีพอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดการส่งเสริมแต่ละด้าน พบว่า

ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ระดับปานกลางในชั้น การจัดหาสื่อการเรียนรู้กลุ่ม
 การงานและพื้นฐานอาชีพ การชักจูงให้สนใจและเห็นความสำคัญของกลุ่มการงานและ
 พื้นฐานอาชีพ การติดตามผลการปฏิบัติเกี่ยวกับกรงานและพื้นฐานอาชีพ และการจัด
 สภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ส่วน-
 การส่งเสริมด้านการให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกรงานและพื้นฐานอาชีพและการฝึกหัด
 และแก้ไขการทำงานของเด็กผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมอยู่ในระดับน้อย

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองนักเรียนในระดับปานกลาง มี 4 ด้าน
 คือ การจัดหาสื่อการเรียนรู้กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ การชักจูงให้สนใจและเห็น
 ความสำคัญของกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ การติดตามผลการปฏิบัติเกี่ยวกับกรงาน
 และพื้นฐานอาชีพ และการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มการ
 งานและพื้นฐานอาชีพ เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วปรากฏว่า มีเรื่องให้ผู้ปกครองให้
 การส่งเสริมในระดับมาก คือ การยินดีให้เด็กช่วยทำงานต่าง ๆ การแนะนำชี้แจงให้
 เด็กเห็นประโยชน์และคุณค่าของการทำงานต่าง ๆ ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
 การดูแลเอาใจใส่ขณะที่เด็กทำงานต่าง ๆ การเปิดโอกาสให้เด็กทำงานโดยอิสระ
 การไม่รบกวนหรือใช้เด็กทำงานอย่างอื่นขณะที่ทำงานกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพและ
 การให้เวลาเด็กทำงานต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ผู้ปกครองส่งเสริมใน
 ระดับปานกลาง

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองนักเรียนในระดับน้อย มี 2 ด้านคือ
 การให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกรงานและพื้นฐานอาชีพ และการฝึกหัดและแก้ไขการ-
 ทำงานของเด็ก เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วปรากฏว่า แขนงงานเกษตรผู้ปกครอง
 ส่วนใหญ่ส่งเสริมระดับปานกลาง บางเรื่องส่งเสริมระดับน้อย และส่งเสริมระดับน้อยที่สุด
 ในเรื่องการให้เด็กปลูกและบำรุงรักษาพืชที่ไม่ใช้ดินและการนำส่วนที่เหลือจากโร นานา ส่วน
 ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ แขนงงานบ้าน ผู้ปกครองส่งเสริมระดับปานกลางและระดับ
 น้อยในจำนวนเรื่องเท่ากัน และส่งเสริมน้อยที่สุดในเรื่อง การให้เด็กกำหนดรายการ
 อาหารแต่ละวันและการทำบัญชีรับ-จ่ายอาหารที่ซื้อ แขนงงานประดิษฐ์และงานช่าง
 ส่วนใหญ่ผู้ปกครองส่งเสริมในระดับน้อยที่สุด ส่วนที่ผู้ปกครองส่งเสริมน้อยที่สุดคือ การบอก
 วิธีทำงาน การแสดงวิธีทำงานให้ดูเป็นตัวอย่าง และการให้เด็กทำงานประดิษฐ์และงาน-
 ช่างในเรื่อง การประดิษฐ์ของตกแต่ง การแกะสลักผัก ผลไม้เป็นรูปต่าง ๆ การจัดดอกไม้

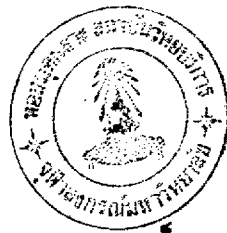
การทำงานใบทองและการร้อยมาลัย นอกจากนี้ผู้ปกครองยังส่งเสริมในระดับน้อยที่สุดในเรื่อง การจัดหาหนังสือ เอกสาร เกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ ให้เด็กอ่าน การพาเด็กไปดูงานอาชีพต่าง ๆ และการจัดหาบุคคลในท้องถิ่นที่มีความรู้มาฝึกงานให้หรือการให้เด็กไปฝึกงานกับบุคคลที่มีความรู้

2. เปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของ ผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองและเขตนอกเมือง

โดยสรุปแล้วผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองและเขตนอกเมือง ส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วปรากฏว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการติดตามผลการปฏิบัติเกี่ยวกับกรงานและพื้นฐานอาชีพ และด้านการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ การส่งเสริมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกรงานและพื้นฐานอาชีพ ส่วนการส่งเสริมด้านอื่น ๆ อีก 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมด้านการติดตามผลการปฏิบัติเกี่ยวกับกรงานและพื้นฐานอาชีพ และด้านการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ปรากฏว่าผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองและเขตนอกเมือง ส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อแยกพิจารณาแล้วปรากฏว่าผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันในเรื่อง การดูแล เอาใจใส่ ขณะที่เด็กทำงานต่าง ๆ การเปิดโอกาสให้เด็กทำงานโดยอิสระ การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้เด็กในการทำงานต่าง ๆ การจัดให้เด็กช่วยเหลือผู้อื่นในการทำงาน การไม่รบกวนหรือใช้ให้เด็กทำงานอย่างอื่นขณะที่ทำงานกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และการให้เวลาเด็กทำงานต่าง ๆ อย่างเพียงพอ

การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกรงานและพื้นฐานอาชีพ ผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองและเขตนอกเมือง ส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว ปรากฏว่าผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันใดแก่ แขนงงานบ้าน ในเรื่องการบอกวิธีทำงานบ้านเรื่อง การทำความสะอาดบ้านและบริเวณบ้านและการเก็บรักษาอาหาร การแสดงวิธีใช้และเก็บรักษาเครื่องมือในการทำงานบ้าน การบอกวิธีทำและการแสดง

วิธีทำงานบ้านในเรื่อง การทำอาหารควา-หวาน การเย็บและซ่อมแซมเครื่องแต่งกาย และการเลี้ยงเด็ก แขนงงานประคินธุและงานช่าง ส่วนใหญ่ผู้ปกครองส่งเสริมแตกต่างกัน ยกเว้นเรื่องการบอกวิธีและการแสดงวิธีทำของเล่นที่ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมไม่แตกต่างกัน ส่วนแขนงงานเกษตร ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกเรื่อง

การส่งเสริมการเรียนค่านการฝึกหัดและแก้ไขการทำงานของเด็ก โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองเขตในเมืองและเขตนอกเมือง ส่งเสริมการเรียนค่านนี้ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว ปรากฏว่า แขนงงานเกษตรผู้ปกครองส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่อง การนำส่วนที่เหลือจากไร่ นา สวน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ที่ไม่แตกต่างกัน แขนงงานประคินธุและงานช่าง ผู้ปกครองส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องการทำของใช้และการทำของเล่น ที่ผู้ปกครองส่งเสริมไม่แตกต่างกัน แขนงงานบ้าน บางเรื่องผู้ปกครองส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 แต่การส่งเสริมที่ไม่แตกต่างกันคือ การให้เด็กทำความสะอาดบ้านและบริเวณบ้าน การจัดตกแต่งบ้านและบริเวณบ้าน การใช้และเก็บรักษาเครื่องมือ งานบ้าน การเก็บรักษาอาหาร การทำอาหารควา-หวาน การจัดที่รับประทานอาหาร การเย็บและซ่อมแซมเครื่องแต่งกาย การเลือก ป้อน และจัดอาหารให้น้องหรือเด็กอื่น และการอุม อามน้ำ และแต่งตัวให้น้องหรือเด็กอื่น นอกจากนี้แล้ว เรื่องที่ผู้ปกครองส่งเสริมไม่แตกต่างกันในค่านนี้คือ การฝึกทอผ้าครุประจำชั้นหรือครูที่สอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เพื่อขอทราบความสามารถของเด็กและการปรับปรุงแก้ไข การมีโอกาสดามผลการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพจากครู และการเล่าเรื่องการทำงานของเด็กให้ครูทราบ

การส่งเสริมการเรียนค่านการจัดหาสื่อการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองเขตในเมืองและเขตนอกเมืองส่งเสริมการเรียนค่านนี้ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว ปรากฏว่าผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง การจัดหาจัดซื้อเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการทำงาน เกษตรและงานประคินธุและงานช่างให้อย่างครบถ้วน การส่งเสริมการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในเรื่อง การจัดหาจัดซื้อวัสดุฝึก-

งานบ้านและงานเกษตรให้อย่างครบถ้วน การส่งเสริมที่ไม่แตกต่างกันคือ การจัดหาจัดซื้อเครื่องมือหรืออุปกรณ์งานบ้าน การจัดหาจัดซื้อวัสดุฝึกงานประดิษฐ์และงานช่างให้อย่างครบถ้วน และการแนะนำแหล่งต่าง ๆ ให้เด็กได้จัดหาจัดซื้อสิ่งที่ใช้ในการเรียนกลุ่ม การงานและพื้นฐานอาชีพ

การส่งเสริมการเรียนด้านการศึกษาให้สนใจและเห็นความสำคัญของกลุ่ม การงานและพื้นฐานอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองและเขตนอกเมือง ส่งเสริมการเรียนด้านนี้ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว ปรากฏว่า การส่งเสริมการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง การชมเชยหรือให้รางวัลเมื่อเด็กสอบได้คะแนนดีในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ การส่งเสริมการเรียนที่ไม่แตกต่างกันคือ การชมเชยหรือให้รางวัลเมื่อเด็กทำงานต่าง ๆ ได้ดีและดีขึ้น การยินดีให้เด็กช่วยทำงานต่าง ๆ และการชี้แจงให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการทำงานต่าง ๆ ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

ตอนที่ 3 การส่งเสริมให้นักเรียนทำงานอื่น ๆ เป็นพิเศษ

ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่เขตในเมืองร้อยละ 51.26 ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานซื้อขายและบริการมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักเรียนเลี้ยงสัตว์ปีกและทำสวนผัก ร้อยละ 42.02 ตามลำดับ การส่งเสริมให้นักเรียนทำงานรับจ้างมีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.84

ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่เขตนอกเมืองร้อยละ 92.11 ส่งเสริมให้นักเรียนทำนามากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมให้นักเรียนเลี้ยงสัตว์ปีก เลี้ยงวัว-ควาย และทำสวนผัก ร้อยละ 84.21 และ 79.82 ตามลำดับ ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเครื่องปั้นดินเผาและประมงน้อยที่สุด ร้อยละ 0.88 และผู้ปกครองนักเรียนเขตนี้ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเครื่องยนต์เบื้องต้น งานไฟฟ้า งานตัดผม และงานเสริมสวย

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่พอใจในผลงานของเด็กที่ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ทั้ง 3 แขนงงาน คือ ทั้งงานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์ และงานช่าง

ผู้ปกครองนักเรียนมีปัญหาในการส่งเสริมการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

คือ ผู้ปกครองยากจน มีลูกมาก ไม่มีเงินที่จะจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ในการทำงานตามที่ครูสั่ง ผู้ปกครองไม่มีความรู้ในกลุ่มนี้ ไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายและไม่เข้าใจการสอนของครู ไม่มีสถานที่ให้เด็กฝึกงาน เช่น สถานที่ไม่พอที่จะปลูกพืช เลี้ยงสัตว์หรือทำงานอย่างอื่น ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาที่จะส่งเสริมให้เด็กได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เด็กมีที่ทำงานต่าง ๆ อยู่แล้วจึงไม่สนใจที่จะทำงาน ในบ้านตัวเด็กเอง ผู้ปกครองเห็นว่า ยังไม่โตพอที่จะทำงาน และเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเรียนหนังสือ ถ้าเด็กสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนแล้วจะฝึกงานต่าง ๆ มากกว่านี้ เด็กบางคนเอาแต่ใจตัวเอง ไม่ค่อยเชื่อฟังและไม่ทำตามคำแนะนำ ขาดความสนใจ ขาดความเอาใจใส่ ไม่เข้าใจการสอนกลุ่มนี้ของครู งานบางอย่างเด็กทำไม่ได้ และผู้ปกครองไม่ยอมให้เด็กทำ เพราะเป็นงานเฉพาะเพศ เช่น ร้อยมาลัย เป็นงานของเด็กผู้หญิง

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่สนับสนุนให้ครูสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เพราะเด็กเชื่อฟังครูมากกว่าพ่อ แม่ ครูมีความรู้และมีหลักในการสอน อยากให้การสอนวิชานี้มีภาคปฏิบัติมากขึ้น เพราะจะทำให้เด็กช่วยเหลือตนเองได้ อยากให้พาเด็กไปทัศนศึกษา อยากให้ครูแนะนำเพิ่มเติมเมื่อเด็กมีปัญหา กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มาก

ผู้ปกครองนักเรียนบางส่วนอยากให้สอนวิชาอื่นมากกว่าสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เพราะเห็นว่ากลุ่มวิชานี้ไม่มีความสำคัญ และไม่มีผลต่อการศึกษาในชั้นสูง ๆ ต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียน กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในระดับน้อย ผู้วิจัยเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้ เพราะจังหวัดอุบลราชธานีเป็นพื้นที่ยากจนจังหวัดหนึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 สถานการณ์ความยากจนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีครอบครัวยากจนถึงร้อยละ 43 ของครอบครัวทั้งหมด และเมื่อรวมกลุ่มค่อนข้างยากจนเข้าไปจะสูงกว่าร้อยละ 70 ครอบครัวที่มีฐานะดี มีเพียงร้อยละ 7 เท่านั้น กลุ่มครอบครัวยากจนมีสมาชิกในครอบครัวมากกว่ากลุ่มฐานะดี คือครอบครัวยากจนมีสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ย 6.72 คน ในขณะที่ครอบครัวฐานะดีมีสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ย 4.69 คน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติฉบับที่ 5:339) จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีบุตร 3-4 คน ซึ่งถ้ารวมพ่อ แม่ ผู้ปกครองเข้าไปแล้ว นับว่าเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ บางครอบครัวมีบุตรถึง 11 คน ซึ่งนับว่ามีผลทำให้ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้โดยนอกระบบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด เป็นร้อยละ 55.79 ซึ่งอาชีพเกษตรกรรมนี้ไม่ก่อให้เกิดการจ้างแรงงาน และบริการที่ที่จะเพิ่มรายได้ให้แก่ประชากร (รายงานผลการวิจัยโครงการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี 2526:10) เมื่อประชาชนรายได้ไม่คึกคือ มีฐานะยากจน จึงให้การส่งเสริมการเรียนรู้โดยนอกระบบ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ วรรมเลิศลักษณ์ (2519:บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาพบว่า ผู้ปกครองไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมกับสมาคมผู้ปกครองและครู ไพฑูริย์ ทอหุณ (2526:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า ในความจริงผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองมีความเห็นว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการบริหารและด้านการเรียนการสอนน้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวิทย์ อุดมพรวิรัตน์ (2525:บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 5,000 บาท ส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท ตลอดจน เว็ซซิงตัน (Worthington 1971:7-10) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กมากกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ระดับปานกลางในด้านการจัดหาสื่อการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ การชักจูงให้สนใจ และเห็นความสำคัญของกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ การติดตามผลการปฏิบัติเกี่ยวกับการงานและพื้นฐานอาชีพ และการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของ ศิริวิทย์ อุดมพรวิรัตน์ (2525:52) ซึ่งพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าหน้าที่ที่ผู้ปกครองต้องทำคือ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน และในด้านการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผู้ปกครองปฏิบัติจริงมากกว่าคิดว่าควรปฏิบัติ และจากการศึกษาของสมพงษ์ จิตระทัย (2524:37-38) พบว่า ผู้ปกครองให้ความสนใจ เอาใจใส่ และติดตามผลการปฏิบัติงานของเด็ก และพอใจต่อการที่นักเรียนนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ที่บ้านและ

ชุมชนมาก การศึกษาของไพฑูรย์ ทอห์น (2526:58-59) พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ระดัปลานกลาง ในการสนับสนุนติดตามผลการทำกรบ้านและงานที่เด็กได้รับมอบหมาย จากโรงเรียน

การส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการงานและพื้นฐาน อาชีพ และด้านการฝึกหัดและแก้ไขการทำงานของเด็กอยู่ในระดับน้อย เมื่อแยกพิจารณา แล้วปรากฏว่า แขนงงานเกษตรผู้ปกครองส่งเสริมในระดับกลางเป็นส่วนใหญ่ ทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม และมีบุตรหลานชอบงานเกษตรมากที่สุด ทั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของหน่วยศึกษานิสิตศึกษาศาสตร์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งศึกษาพบว่า เด็ก ๆ ที่พ่อ แม่ ผู้ปกครองมีอาชีพทางเกษตร สามารถรู้งานเกษตรได้เพียงร้อยละ 47.72 เท่านั้น (หน่วยศึกษานิสิตศึกษาศาสตร์ กรมสามัญศึกษา 2522:22) ผู้วิจัยเห็นว่าอาจจะเนื่องมาจากข้อจำกัดเรื่องสถานที่ เพราะจากสถานภาพของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่มี บริเวณบ้านเล็กน้อย แมว่าผู้ปกครองจะมีอาชีพเกษตรกรรม แต่ที่ดินส่วนใหญ่จะอยู่ไกลจาก ที่อยู่อาศัย ผู้ปกครองจะอาศัยอยู่ที่ไร่นา หรือสวน ในฤดูเพาะปลูก และเก็บเกี่ยวเท่านั้น ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานี มีปัญหาเกี่ยวกับสภาพของภูมิอากาศ และสภาพของดินทำให้ช่วง การทำงานเกษตรอยู่ในระยะเวลาสั้น ดังนั้นแมว่าผู้ปกครองจะมีอาชีพเกษตรกรรม แต่ ก็สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับกลางเท่านั้น ในแขนงงานเกษตรนี้ยังพบว่า งาน ที่ผู้ปกครองส่งเสริมน้อยที่สุดคือ การปลูกพืชและบำรุงรักษาพืชที่ไม่ใช่ดิน และการนำส่วน ที่เหลือจากไร่นา สวน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เพราะผู้ปกครองไม่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าว จึงไม่สามารถจะส่งเสริมได้มากกว่านี้ แขนงงานบ้านผู้ปกครองส่งเสริมในระดับ ปลานกลาง น้อยและน้อยที่สุด เรื่องที่ผู้ปกครองส่งเสริมน้อยที่สุดคือ การกำหนดรายการ อาหารแต่ละวัน และการทำบัญชีรับ-จ่ายอาหารที่ซื้อ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองให้ความ เห็นว่า เรื่องดังกล่าวไม่มีความสำคัญ เพราะ ผู้ปกครองมีฐานะยากจน ไม่มีเงินพอที่จะ ไปซื้ออาหารและอยู่ห่างไกลจากตลาด ส่วนผู้ปกครองที่อยู่เขตในเมืองเห็นว่า การกำหนด รายการอาหารแต่ละวัน และการทำบัญชีรับ-จ่ายอาหารที่ซื้อนั้นทำให้เสียเวลาจึงส่งเสริม น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มลิวัดีย์ ลับไพรี (2521:105) ที่พบว่าจุดประสงค์ การเรียนรู้ มีข้อที่ครู ครูใหญ่และศึกษานิเทศก์มีความเห็นตรงกันว่า สมควรได้รับการปรับ-ปรุงแก้ไขเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความสอดคล้องตรงกับความสนใจของผู้เรียนน้อย คือ "เพื่อให้สามารถทำบัญชีรับ-จ่าย เบื้องต้นสำหรับครอบครัวได้" แขนงงานประดิษฐ์-

และงานช่างนั้น ส่วนใหญ่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมในระดับน้อยที่สุด ใค้แก่ เรื่อง การ-
 ประกันรัฐของตกแต่ง การแกะสลักไม้ ผลไม้เป็นรูปต่าง ๆ การจักคอกไม้ การทำงานใบ-
 ทอง และการร้อยมาลัย ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ และแม้แต่ตัว
 ครูก็มีความรู้ทำทางค่านนี้ วิวิธ ชูยสูงเนิน (2527:บทคัดย่อ) ศึกษาพบว่า ครูประถม
 ศึกษาที่สมรรถภาพด้านวิชาการสูงในงานบ้าน และสมรรถภาพด้านวิชาการทำในงาน -
 ประกันรัฐและงานช่าง และสอดคล้องกับการศึกษาของลักขณา สมเชื้อ (2524:98) ซึ่ง
 ศึกษาพบว่า ครูมีปัญหาน้อยในการสอนงานบ้าน แต่งานประกันรัฐและงานช่างมีปัญหาระดับ
 ปานกลาง สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ปกครองส่งเสริมงานประกันรัฐและงานช่างในระดับน้อยที่สุด
 นั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเห็นว่างานดังกล่าวไม่มีความสำคัญ และไม่จำเป็น เพราะ
 ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ช่าง ชูทิพ (2521:บทคัดย่อ)
 ซึ่งกล่าวถึงเนื้อหาของหลักสูตรกลุ่มการ งานและพื้นฐานอาชีพที่ต้องปรับให้เข้ากับความ-
 เหมาะสมของท้องถิ่นนั้น มีงานในแขนงงานประกันรัฐควย ผู้ปกครองยังให้ความเห็นอีก
 ว่า งานแขนงงานประกันรัฐและงานช่างนั้น บางอย่างเช่น งานจักคอกไม้ งานร้อยมาลัย
 เป็นต้น ไม่เหมาะสมกับนักเรียนชาย ซึ่งตรงกับข้อเขียนของ สุทธิ ประจงศักดิ์ และ
 สิริกุล ไทพิทักษ์ (2525:38) ที่ว่า งานบางอย่างไม่เหมาะสมกับนักเรียนชาย เช่น
 การร้อยคอกไม้ ร้อยอุบะ เย็บปักถักร้อย งานบางอย่างไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง
 เช่น งานเครื่องยนต์ งานทาสี การจักงานให้นักเรียนเรียนด้วยกันโดยไม่คำนึงถึงเพศอาจจะ
 เป็นผลเสียหายด้านจิตใจ เจตคติของงานอาชีพ ตลอดจนผลงานที่ปรากฏออกมาเป็นต้น

จากการเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของ
 ผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองและเขตนอกเมือง โดยสรุปพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริม
 การเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้
 ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเพราะ การเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ประสบปัญหา
 ด้านผู้ปกครองทั้งเขตในเมืองและเขตนอกเมือง ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่เขตในเมืองนั้น
 อาศัยอยู่อย่างหนาแน่น ประชาชนส่วนหนึ่งยังมีปัญหาความยากจน เช่น พวกที่อาศัยในแหล่ง
 ชุมชนแออัด ผู้ปกครองบางกลุ่มไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแลบุตรหลาน จึงมีผลกระทบต่อการจัด
 การเรียนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ บุคคลอีกกลุ่มหนึ่งคือผู้ประกอบการ
 ลูกจ้างรัฐบาลและผู้ประกอบการธุรกิจการค้า ส่วนใหญ่จะไม่มีเวลาเอาใจใส่การศึกษาของบุตร

หลาน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งทำให้ทุกคนต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ ส่วนชุมชนชนบทนั้นมีปัญหาคือ ความยากจน ขาดความรู้และไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา จึงทำให้ไม่เอาใจใส่และสนับสนุนการศึกษาของชุมชน ถือว่าการศึกษาคือเป็นหน้าที่ของรัฐบาล (ประยงค์ จินดาวงศ์ 2527:453) เมื่อผู้ปกครองทั้งเขตในเมืองและเขตนอกเมืองต่างก็ประสบปัญหาดังกล่าว จึงทำให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพไม่แตกต่างกัน

อีกสาเหตุหนึ่งนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า แม้เขตในเมืองและเขตนอกเมืองจะมีสภาพแตกต่างกัน แต่จากการวิจัยครั้งนี้ผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองส่วนหนึ่ง มีอาชีพรับราชการค้าขาย ซึ่งกล่าวได้ว่ามีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าเขตนอกเมือง สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรหลานทุกกลุ่มวิชาได้ เช่น สามารถจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนได้ตามความต้องการของบุตรหลานของตน ส่วนผู้ปกครองเขตนอกเมืองนั้น แม้ว่าจะส่วนใหญ่จะมีอาชีพเกษตรกรรมมีฐานะยากจน แต่เนื่องจากหลักสูตรกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ได้เน้นการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นมากเป็นพิเศษ โดยกรมวิชาการได้มอบหมายภารกิจในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 (มีทั้งงานพื้นฐานและงานเลือก) แก่เขตการศึกษาต่าง ๆ ทุกเขตการศึกษา (วันเพ็ญ เกตุสกุล 2526:3) ดังนั้นผู้ปกครองจึงสามารถจะส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานี้ได้ เช่น วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ผู้ปกครองก็สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นให้บุตรหลานได้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้ จึงเป็นเหตุให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพของผู้ปกครองทั้ง 2 เขต ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว ปรากฏว่าผู้ปกครองเขตในเมืองและเขตนอกเมืองส่งเสริมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการติดตามผลการศึกษาปฏิบัติเกี่ยวกับการงานและพื้นฐานอาชีพ และด้านการจัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการฝึกหัดและแก้ไขการทำงานของเด็กนั้น ผู้ปกครอง

เขตในเมืองและเขตนอกเมือง ส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะกิจกรรมต่าง ๆ ในแขนงงานบ้าน เช่น การใช้และเก็บรักษาเครื่องมืองานบ้าน การทำอาหารคาว-หวาน การเย็บและซ่อมแซมเครื่องแต่งกาย เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า งานบ้าน เป็นแขนงงานที่เกี่ยวข้องกับบ้านและครอบครัว เกี่ยวข้องกับปัจจัยสี่ ซึ่งเป็นเครื่องสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ผู้ปกครองไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในเขตใดก็ยอมให้การส่งเสริมการเรียนรู้กันไม่แตกต่างกัน และตามปกติ งานบ้านเป็นงานที่พ่อแม่ ผู้ปกครองมักจะให้เด็ก ๆ ช่วยเหลืออยู่บ้างแล้ว เพื่อฝึกให้เด็กรู้จักทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ปัดกวาด เช็ดถู ล้างด้วยขาม เป็นต้น (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2522:21) ดังนั้น การส่งเสริมการเรียนรู้แขนงงานบ้าน ของผู้ปกครองจึงไม่แตกต่างกัน ส่วนเรื่องการติดต่อกับครูประจำชั้นหรือครูที่สอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เพื่อขอทราบความสามารถของเด็กและการปรับปรุงแก้ไข การมีโอกาสตามผลการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพจากครู และการเล่าเรื่องการทำงานของเด็กให้ครูทราบ ผู้ปกครองส่งเสริมในระดับน้อยและไม่แตกต่างกัน จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมีความสำคัญ แต่ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาที่จะไปติดต่อกับครู ผู้ปกครองจะไปติดต่อกับครูเมื่อมีธุระ เช่น ไปขอลาเรียนให้เด็กเมื่อเด็กเจ็บป่วย หรือเมื่อเด็กมีปัญหาด้านความปลอดภัย และเมื่อทางโรงเรียนนัดประชุม ซึ่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์นี้สอดคล้องกับการวิจัยของสมพงษ์ จิตระคัมภ์ (2524:37-38) ซึ่งศึกษาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะมาพบกับครูเมื่อทางโรงเรียนนัดแนะและประชุมเท่านั้น เนื่องจากไม่มีเวลาว่างของประกอบอาชีพ

การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการจัดหาสื่อการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ผู้ปกครองเขตในเมืองและเขตนอกเมืองส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน การส่งเสริมการเรียนรู้กันนี้ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากผู้ปกครองส่วนใหญ่จะตระหนักกว่าเป็นหน้าที่ต้องจัดหาสื่อการเรียนหรือวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนให้เด็กแล้ว ผู้ปกครองสามารถหาวัสดุในท้องถิ่นให้เด็กใช้ในการเรียนได้ และผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนหรือบุตรหลานที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น สามารถจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่น ที่ครูให้จัดหาด้วยตนเองได้ ผู้ปกครองคงกระทำเพียงแนะนำแหล่งต่าง ๆ โดยให้เด็กไปจัดหาด้วยตนเอง

ส่วนการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการรู้จักงานให้สนใจ และเห็นความสำคัญของกลุ่ม

การงานและพื้นฐานอาชีพนั้น ผู้ปกครองเขตในเมืองและนอกเมืองส่งเสริมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งอายุ 12-13 ปี มีสภาพร่างกายที่โตเพียงพอที่จะฝึกงานที่เป็นพื้นฐานอาชีพต่าง ๆ ผู้ปกครองจึงชักจูงให้นักเรียนเห็นความสำคัญค่านการงานและพื้นฐานอาชีพ แม้นักเรียนบางส่วนจะใฝ่ศึกษาต่อเมื่อจบประโยคประถมศึกษาไปแล้วก็ตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันนั้นการเรียนวิชาหนังสืออย่างเดียวนั้นสร้างปัญหา เช่น ทำให้เกิดการว่างงาน (พรเพ็ญ ปฐมศิริ 2527: 18) ผู้ปกครองทั้งเขตในเมืองและเขตนอกเมือง จึงส่งเสริมโดยการชักจูงให้เด็กสนใจในงานอาชีพตั้งแต่ต้น

การส่งเสริมของผู้ปกครองโดยการให้เด็กทำงานอื่น ๆ เป็นพิเศษนั้นผู้ปกครองนักเรียนเขตในเมืองส่งเสริมให้นักเรียนทำงานซื้อขายและบริการมากที่สุด ซึ่งนับว่าเป็นการส่งเสริมที่เหมาะสมกับสภาพ เพราะเขตในเมืองมีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น ผู้ปกครองนักเรียนเขตนอกเมืองส่งเสริมให้นักเรียนทำนามากที่สุด ซึ่งนับว่าเหมาะสมกับสภาพเช่นเดียวกัน เพราะผู้ปกครองเขตนอกเมืองส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ส่วนงานเครื่องยนต์งานไฟฟ้า งานตัดผมและงานเสริมสวย เป็นงานที่ผู้ปกครองนอกเมืองไม่มีความรู้จึงไม่ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานดังกล่าว ผู้ปกครองทั้ง 2 เขตส่งเสริมให้นักเรียนเลี้ยงสัตว์ ปีกและทำสวนผักในอันคัมภีร์ใกล้เคียงกันคือ รองลงมาจากการค้าขายและการทำนาด้วย งานที่ผู้ปกครองในเมืองส่งเสริมน้อยที่สุดคืองานรับจ้าง เพราะแม้ว่าผู้ปกครองจะมีอาชีพรับจ้างซึ่งอาชีพนี้จำเป็นต้องไปทำงานตั้งแต่เช้าและกว่าจะกลับก็เย็น แต่ผู้ปกครองจะไม่ส่งเสริมให้เด็กทำงานรับจ้าง ผู้ปกครองจะให้เด็กทำงานบ้านแทนเพราะตัวเองมีเวลาน้อย ดังนั้นเด็กที่มีผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างจึงมีความรู้ทางด้านงานบ้านดีกว่า เด็กที่มีผู้ปกครองอาชีพอื่น (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา 2522:21) ส่วนงานที่ผู้ปกครองนอกเมืองส่งเสริมน้อยที่สุดคือ งานเครื่องปั้นดินเผาและประมง เพราะงานทั้งสองไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี เพราะจังหวัดนี้มีสภาพแห้งแล้ง

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่พอใจในผลงานของเด็กทุกแขนงทั้งงานบ้าน งานเกษตร และงานประดิษฐ์และงานช่าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมพงษ์ จิตระชัย (2524:37-38) ซึ่งศึกษาพบว่า ผู้ปกครอง 80 เปอร์เซ็นต์ พอใจในผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช

2521 เนื่องจากผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นกว่าเดิมหลาย ๆ อย่าง นักเรียนสนใจงานบ้านและอ่านออกเขียนได้มากขึ้น

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและอยากให้จัดสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ นับว่าเป็นส่วนที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทางการศึกษา จะได้จัดการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง แต่ผู้ปกครองประสบปัญหาความยากจนและปัญหาที่ตัวเด็กบ้าง ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาค้นการงานและพื้นฐานอาชีพ ควรจะได้พิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

1. ควรสนใจ เอาใจใส่ และส่งเสริมการเรียนของบุตรหลานอย่างเต็มกำลังความสามารถ
2. ควรให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานต่าง ๆ ให้แก่เด็ก ไม่ควรถือว่าเป็นหน้าที่ของครูแต่ฝ่ายเดียว
3. ควรฝึกหัดและแก้ไขการทำงานต่าง ๆ ของเด็กให้มากขึ้น
4. ควรทราบว่า การส่งเสริมการเรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนของเด็ก ควรติดต่อกับครูผู้สอน และครูประจำชั้น เพื่อจะได้ร่วมมือในการส่งเสริมการเรียน ตลอดจนแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่เกิดขึ้นกับเด็ก
5. พยายามหาโอกาสร่วมมือกับทางโรงเรียนในกิจการต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1. ควรสนใจ ดูแล เอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ
2. ควรรายงานความก้าวหน้าหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบ
3. หาโอกาสเยี่ยมเยียนให้คำแนะนำผู้ปกครอง เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียน
4. ควรใช้แหล่งความรู้ ในชุมชนมาประกอบการสอนให้มากขึ้น โดยเฉพาะการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
5. สอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพโดยการปฏิบัติจริงให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

1. ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ให้ผู้ปกครองได้ทราบ
2. หาวิธีประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและบุคคลในท้องถิ่นมีความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
3. ปรับปรุงเนื้อหาในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นมากขึ้น
4. ให้ความรู้แก่ครูหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานและพื้นฐานอาชีพ โดยเฉพาะงานประดิษฐ์และงานช่าง
5. สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งความรู้ในชุมชนให้มากขึ้น
6. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและบุคคลในท้องถิ่นร่วมมือกันจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ
7. จัดตั้งชมรมหรือสมาคมผู้ปกครองและครู เพื่อประสานการทำงานระหว่างบ้านกับโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาเกี่ยวกับเอกสารหรือแหล่งให้ความรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาต่าง ๆ
2. ศึกษาวิธีการใหม่วิธีการแก่นักเรียนที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้จากผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพทางการเรียนดีขึ้น ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย